

§. 14.

Ke zkoušce ústní a praktické může se komise zkoušecí rozdělit na sekce; každá sekce skládati se má při zkouškách kandidátů škol obecných nejméně ze tří údův, a při zkouškách učitelů škol měštanských nejméně z pěti údův.

V sekcích, v nichž není přítomen ředitel, předsedá úd komise od něho jmenovaný.

§. 15.

Zkouškou praktickou jest lekce průbní, a odbyvá se ve škole před týmiž komisary, před nimiž se odbyvala zkouška ústní. Věc, o které má kandidát přednáseti, oznámí se mu den před tím.

Touto zkouškou má se zvláště prokázati, zdali má kandidát přirozený dar vyučování, a v které míře a jakou praktickou spůsobilost k vyučování sobě již osvojil.

§. 16.

Po zkoušce zapíše se do protokolu, jak vypadla v jednom každém předmětu a jak vypadla průbní lekce zvláště.

Kterak kandidát v každém předmětu dosti učinil a kterak veškerá zkouška vypadla, poznačí se těmito známkami: velmi dobře, dobře, dostatečně, sotva dostatečně, nedostatečně,

Zuámka z každého předmětu ustanoví se k návrhu examinátora toho předmětu většinou hlasů.

Při uvažování zkoušky ústní a lekce průbní hlasovati mají jen ti členové, kteří zkoušeli. Při uvažování zkoušky písemné a ustanovování konečného resultátu zkoušky přísluší hlasovati všem členům komise, kteří kandidáta zkoušeli z toto neb onoho předmětu.

Jsou-li hlasové počtem sobě rovní, platí známka nižší.

§. 17.

Když se ustanoví známky ze všech předmětův, pojme komise zkoušecí dle nich veškerý resultát zkoušky v jedno a rozhodne, pro které školy a pro kterou skupinu předmětů (§§. 4 a 5) kandidát spůsobilost učitelské nabyt a v které míře jest spůsobilý.

Komise zkoušecí má právo, přiřknouti kandidátům, kteří podnikli zkoušku pro školy měštanské, nemohou však k vyučování na těchto školách aprobování býti, když za to požádají, dle toho, jak zkouška vypadla, spůsobilost, vyučovati na školách obecných.